

langt naturligere; at Overveieelsen om Contoirløbsudgifterne kommer til at ligge for paa den Maade, som af Udvalget er foreslaaet, hvor man meget lettere kan prøve sig frem, end for ethvert enkelt Embede at komme med en særlig Lov derom; thi saaledes maatte Forholdet omtrent blive, naar Loven i denne Retning blev vedtagen, som den er kommen til os fra Landstinget. Jeg slutter mig i Det og Alt til Udvalgets Fleertal; jeg er overbevist om, at man paa ingen Maade er bleven indenfor snævrere Grændser, end det er nødvendigt for at være sikker paa; at man ikke skal komme i Underbalance. Vi skulle bestandig ved Behandlingen af denne Lov huske paa, at man har forsynet at tage Hensyn til, hvilket Forhold der vil indtræde, naar der skal foregaae en Forandring i vor hele Retstilstand; vi vide, at denne Forandring forestaaer, vi vide, at vi ikke med god Grund maae komme til at gjøre nye Udgifter, naar Forandringen indtræder; vi maae kunne blive indenfor de nærværende Udgifter, og vi skulle derfor være varsomme med nu at indrømme formeget.

Schytte: Jeg tror dog ikke, at den ærede sidste Taler har faaet ganske Ret, naar han mener, at Indtægterne vanskeligere vilde kunne dække mere end de Udgifter, hvorom der i de foreliggende Forhold for Fremtiden kan være Spørgsmaal; Ingen af os kan vel forudsæe, hvorledes Forholdet i Tiden vil stille sig, men min Mening er dog, at Indtægterne mere end tilstrækkeligen vilde kunne dække Statskassens Udgifter; thi det er dog bitterligt og her gjentagne Gange bleven udtalt, at mange Justitsembeder give faa rigelige Indtægter, at de vilde kunne give et godt Overflud for Statskassen, men hvorledes dette i Fremtiden vil stille sig, kan vel hverken den ærede Rigsdagsmand eller jeg have nogen bestemt Mening om. — Hvad derimod mine Herrer vist allesammen ere enige om, er at vi gjerne ønske Lovens Fremme, og i den Henseende har det især glædet mig, at den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Han-

sen) har udtalt sin Tilbøielighed til at see dette Forhold endelig ordnet, idet jeg har forstaaet hans Ytringer saaledes, at selv om han maatte finde, at Lønningsfakterne vare for høie, vil han dog kunne føle sig opfordret til at gaae ind paa de af Landstinget vedtagne Sæfser; han sagde nemlig, at om Lønningsfakterne vilde vi nok blive enige, og den Udtalelse glædede det mig at høre, fordi jeg deri seer et Haab om, at Loven nu vil kunne komme ud.

Efter Alt, hvad vi have erfaret, tror jeg ikke, at der er nogen Sandsynlighed for, at Loven vil komme ud, naar Sæfserne blive forandrede, men paa den anden Side tror jeg, at medens den paa Justitsministerens Begne fungerende Indenrigsminister har været forpligtet til at tale med Reservation, vilde Justitsministeren, naar han havde været tilstede, vistnok neppe have udtalt sig imod Endringsforslagene under Nr. 5 og Nr. 6, naar han forøvrigt var tilfreds med Loven; hvad der for disse Endringsforslag er bleven yttret af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen), forekom mig begrundet, og iøvrigt kan jeg henholde mig til den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage). Men naar vi nu, som jeg naturligviis forudsætter, alle ere enige om, at det er ønskeligt, at Loven fremmes, seer jeg ikke, at der paa dette Stadium er andet at gjøre end at gaae ind paa de af Landstinget foreslaaede Lønningsfakter. Jeg veed meget vel, at Forligsmæglingen endnu staaer aaben, men jeg tror at kunne tilføie, at paa denne Rigsdag har der i den senere Tid vist sig en kjendelig Tilbøielighed til Samvirken imellem begge Rigsdagens Afdelinger, idet hvert Thing, og jeg tør særligt udhæve Folkethinget, mere end tidligere har vist Tilbøielighed til at komme det andet Thing imøde; det vilde nu være en smuk Consequens af denne Kjendsgjerning, om Folkethinget med Hensyn til denne meget vigtige Lov kom Landstinget imøde og derved tilegnede sig Greit for at have bidraget Sit til, at Loven kom ud.